

SĂPTĂMÂNA INTERNAȚIONALĂ A FAMILIEI

CG FAMILIE

ACASĂ

Unde începe credința

13 SEPTEMBRIE – 20 SEPTEMBRIE – 8 ZILE
O călătorie globală – Devoționale familiale

Departamentul de Familie al C.G. #home2026

Referințe & Credite

UN PROIECT AL

Departamentului de Familie al Conferinței Generale

LIDER DE DEPARTAMENT

Rolly Dumaguit

DEVOȚIONALE SCRISE DE COMITETUL DE FAMILIE

Alina Kovalenko · Arnaldo Pedrose ·

Elvis N. Camargo · Jethro Mandla Sithole ·

Carlos Linares

EDITOR

Barbara Montrose

SUPORT PRODUCȚIE:

Comitetul Media și Comunicații al Conferinței Generale

LAYOUT & DESIGN

Conferința Generală - Hugo Cibalde, Brand Manager

„Unde începe credința”
Bun venit ACASĂ.

Acest devoțional aparține

Nume
familie:

Săptămâna

O săptămână pentru a ne aduna în jurul credinței

De-a lungul Săptămânii Internaționale a Familiei, familiile din întreaga lume vom împărtăși aceleași lecturi, activități și rugăciuni care ne vor ajuta să redescoperim căminul, ca primul loc unde credința este predată, trăită și transmisă.

Această broșură oferă șase lecturi devoționale, câte una pentru fiecare zi a acestei săptămâni, de duminică până vineri, în pregătirea pentru un Sabat special al familiei. Fiecare devoțiune acoperă o temă relevantă pentru provocările cu care se confruntă familiile în fiecare zi, cum ar fi finanțele, comunicarea, sănătatea mintală, identitatea, iertarea.

Conștient de aceste provocări, Departamentul pentru Familii al Conferinței Generale se angajează să sprijine familiile în aceste domenii. Mai presus de toate, credem că atunci când viața spirituală a unei familii este în ordine, celelalte domenii ale vieții sunt întărite și binecuvântate. Temelia oricărei îmbunătățiri se găsește într-o relație cu Isus Hristos și, din acest motiv, propunerea noastră este să ne concentrăm mai întâi pe spiritualitatea familiei.

Sperăm și ne rugăm ca familia voastră să fie binecuvântată de experiența acestei săptămâni.

Cuprins

- 01 Duminică – Credința în cămin
- 02 Luni – Comunicarea în cămin
- 03 Marți – Administrarea eficientă a finanțelor familiei
- 04 Miercuri – Identitate în cămin
- 05 Joi – Sănătate mintală în cămin
- 06 Vineri – Iertare și reconciliere în familie

Credința în cămin

Duminică | Ziua 1

de Alina Kovalenko

*O casă devine un sanctuar
când ziua începe și
se termină cu Dumnezeu.*

*„Cât despre mine, eu și casa
mea vom sluji Domnului.”
(Iosua 24:15)*

Credința în cămin

de Alina Kovalenko

În agitația vieții moderne, casele noastre pot deveni cu ușurință doar locuri în care dormim și mâncăm. Cu toate acestea, Biblia numește casa centrul principal al creșterii spirituale. Devoțiunile personale zilnice ne reîncarcă sufletele individuale, dar închinarea în familie ne leagă inimile. Când o familie se adună pentru a se ruga și a citi Scriptura, ea construiește o „seră spirituală” unde copiii și adulții pot înflori deopotrivă în harul lui Dumnezeu.

În Deuteronom 6:6, 7 Dumnezeu instruește poporul Său:

„Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula.”

Aceste cuvinte dezvăluie un model de devoțiune care încadrează întreaga zi - începând dimineața și încheindu-se seara. Prezența lui Dumnezeu trebuie să ne călăuzească atât primele gânduri din zori, cât și meditațiile finale de seara, modelând tot ce se află între ele. Prin rezervarea intenționată a unui timp la începutul și sfârșitul fiecărei zile, ne ancorăm viețile în El și rămânem conștienți de îndrumarea și purtarea Lui de grijă.

Închinarea de dimineață

Devoțiunea de dimineață stabilește direcția zilei. Începerea zilei cu Dumnezeu stabilește tonul pentru tot ceea ce urmează. Aliniază inima cu voința Lui, invită prezența Lui în activitățile zilnice și oferă putere spirituală pentru provocările viitoare.

„Cât de potrivit este ca părinții să-și adune copiii în jurul lor înainte de micul dejun, să-i mulțumească Tatălui ceresc pentru protecția Sa din timpul nopții și să-I ceară ajutorul, îndrumarea și grija Sa în timpul zilei!” - Mărturii pentru comunitate, vol. 7, p. 43.

Închinarea de seară

Încheierea zilei cu Dumnezeu oferă ocazia de reflecție, recunoștință, pocăință și pace. Ajută familiile să scape de poveri, să se ierte reciproc și să se odihnească în grija lui Dumnezeu. Când familiile se roagă împreună, ele cresc împreună.

„Cât de potrivit este, de asemenea, când vine seara, ca părinții și copiii să se adune încă o dată înaintea Lui și să-I mulțumească pentru binecuvântările zilei care a trecut!” – Idem.

„În timpul serviciului divin de seară, fiecare membru al familiei să-și cerceteze bine inima. Fiecare greșală care a fost comisă să fie îndreptată. Dacă, în timpul zilei, cineva a nedreptățit pe altul sau a vorbit nepoliticos, cel care a greșit să ceară iertare celui rănit.” – My Life Today, p. 32.

Acest ritm zilnic oglindește practica străveche a devoțiunii continue, recunoscând că fiecare zi aparține lui Dumnezeu de la început până la sfârșit.

De ce sunt importante închinarea de dimineață și cea de seară?

1. Ajută la întărirea unității familiei și aduce pace și stabilitate, deoarece petrecerea timpului împreună de două ori pe zi favorizează comunicarea, dragostea și un sentiment de scop comun. Întărește legăturile în moduri în care interacțiunea ocazională nu o poate face.

2. Ajută la modelarea credinței copiilor, deoarece aceștia învață prin exemplu. Faptul că Dumnezeu este o prioritate în viața de zi cu zi, îi învață că a avea credință nu este opțional - mai degrabă, este esențial pentru viață.

3. Ajută la construirea consecvenței spirituale și la depășirea ispitelor prin transformarea credinței în parte a vieții de zi cu zi, nu doar în ceva ocazional, oferind zilei o temelie stabilă. Le amintește tuturor că Dumnezeu deține controlul. „Prin rugăciune sinceră și fierbinte, părinții ar trebui să-și creeze un gard în jurul copiilor. Ar trebui să se roage cu credință deplină ca Dumnezeu să rămână cu ei și ca sfinții îngeri să-i păzească pe ei și pe copiii lor de puterea crudă a lui Satan.” - *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, pp. 42, 43.

Când familiile își încep și își încheie ziua cu Dumnezeu, ele Îi invită prezența în fiecare moment din acest interval. Și, făcând acest lucru, ele construiesc nu doar cămine mai puternice, ci și o credință mai profundă și mai durabilă.

*„Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.”
(Iosua 24:15)*

Activitate în familie

Provocarea săptămânală: Închinarea de dimineață și de seară

15 minute

Ca familie

Acest devoțional

Vă invităm familia să se alăture unei discipline spirituale speciale în această săptămână. Provocarea este de a stabili un timp de închinare de dimineață și unul pentru seară.

Provocarea acestei săptămâni este să stabiliți o rutină cu o slujbă de dimineață și una de seară în fiecare zi. Setați o atenționare dacă este necesar și, dacă pierdeți o slujbă de dimineață, nu vă descurajați. Încercați din nou!

Dimineata: Începeți ziua dedicându-vă planurile Domnului. O scurtă lectură din Scriptură și o rugăciune pentru protecție și îndrumare pot schimba întreaga atmosferă a zilei voastre.

Seara: Înainte de sfârșitul zilei, adunați-vă pentru a citi devoționalele din această săptămână și a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru îndurarea Sa din timpul zilei. Este cea mai bună modalitate de a vă asigura o inimă liniștită înainte de odihnă.

*Odată ce devoționalul din această săptămână se termină, puteți continua închinarea de seară, adunându-vă pentru a studia Lecțiile Biblice de Sabat.

Consecvența este cea mai dificilă parte a oricărui obicei spiritual. Pentru a vă ajuta să rămâneți pe calea cea bună, am conceput o listă de verificare a devoționalelor zilnice.

Activitate: Închinarea de dimineață și de seară

Țineți evidența fiecărui serviciu de închinare pe care familia voastră îl are împreună în această săptămână.

Lăsați un pix sau un creion cu această broșură în locul pe care l-ați desemnat pentru închinarea în familie.

Bifați fiecare sesiune de dimineață și de seară, împreună cu familia.

Nu vă faceți griji că nu veți reuși să o faceți „perfectă”; scopul este consecvența mai degrabă decât perfecțiunea. Fie ca aceasta să fie săptămâna în care căminul vostru să devină un sanctuar.

ZIUA	ALTAR DE ÎNCHINARE DE DIMINEAȚĂ	ALTAR DE ÎNCHINARE SEARA
Duminică		
Luni		
Mărți		
Miercuri		
Joi		
Vineri		
Sabat		

Sugestii plan pentru serviciul de închinare:

Citiți devoționalul săptămânii de rugăciune

Efectuați activitatea zilnică

Cântați un imn

Rugați-vă împreună

Comunicarea în cămin

Luni | Ziua 2

de Arnaldo Pedrosa

*Cuvintele pe care le rostim acasă
dezvăluie - și modelează - inima din
interiorul ei.*

*„...Căci din prisosul
inimii vorbește gura.”
(Matei 12:34 u.p.)*

Comunicarea în cămin

de Arnaldo Pedrosa

Felul în care vorbim unii cu alții în cămin reflectă starea inimii și prezența lui Hristos în viața de zi cu zi. Scriptura ne amintește: „Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie.” „Însuși Cerul stabilește această ordine – ascultarea înainte de a vorbi – și la fel ar trebui să fie și în familie. Multe dintre conflicte nu apar din lipsa dragostei, ci din lipsă de înțelegere. Când oamenii se simt ascultați, inimile se înmoaie și barierele sunt îndepărtate. Părinților li se recomandă să se poarte cu copiii lor „într-o manieră liniștită și blândă”, deoarece tonurile aspre stârnesc iritare, în timp ce cuvintele blânde păstrează un spirit plăcut.” - *Îndrumarea copilului*, p. 286.

Prin urmare, ascultarea nu este doar o abilitate, ci o expresie a iubirii, oglindindu-L pe Hristos care aude chiar și poverile nerostite ale sufletului. După cum s-a observat, majoritatea oamenilor ascultă cu intenția de a răspunde mai degrabă decât de a înțelege, totuși, adevărata iubire ascultă mai întâi.

Cuvintele au puterea fie de a construi, fie de a distruge. Apostolul îi îndeamnă pe credincioși să spună „adevărul în dragoste”, păstrând laolaltă onestitatea și bunătatea. (https://www.azquotes.com/author/3347/Stephen_Covey/tag/listening)

Adevărul fără dragoste rănește, iar dragostea fără adevăr slăbește. „Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură, ci unul bun, spre zidire.” (Efeseni 4:29). Cuvintele modelează atmosfera căminului. Vorbirea plăcută și binevoitoare aduce căldură și pace, în timp ce asprimea naște resentimente. Ni se spune: „Lăsați cuvintele voastre plăcute și voioase să fie ca razele de soare în cămin.” - *Îndrumarea copilului*, p. 217.

Acest lucru va aduce lumină și alinare fiecărei interacțiuni. Se desprinde un principiu simplu, dar profund: dacă ceva nu poate fi spus cu bunătate, este mai bine să nu fie spus.

Copiii învață mai mult din ceea ce observă decât din ceea ce li se spune. „Dacă părinții așteaptă din partea copiilor să fie corecți și să facă ce este bine, ei înșiși trebuie să fie corecți în teorie și în practică.” (Idem, p. 286). Hristos a demonstrat o comunicare perfectă - fermă, dar blândă, sinceră, dar plină de compasiune.

Corectarea este necesară, dar efectul acesteia este determinat de spiritul în care este făcută. „Părinților, nu întărâtați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă nădejdea.” (Coloseni 3:21). Disciplina trebuie să îndrume, nu să zdrobească. Severitatea și dominația stârnesc cele mai rele pasiuni și adesea reproduc chiar comportamentul pe care ei se străduiesc să-l corecteze. – Idem.

În cele din urmă, comunicarea este spirituală. „Din prisosul inimii vorbește gura” (Matei 12:34). Când Hristos locuiește în noi, cuvintele sunt transformate. Părinții sunt încurajați să-și aducă copiii la Mântuitorul, încrezându-se în harul Său, ca el să lucreze acolo unde efortul omenesc este insuficient. – Idem, p. 287

Rugăciunea și dependența de Dumnezeu rămân adevărata temelie a unui cămin în care comunicarea vindecă, restaurează și reflectă dragostea Lui.

Practica duce la perfecțiune! Faceți o pauză intenționată înainte de a vorbi și alegeți bunătatea, chiar și atunci când muștrați. Haideți să încercăm!

Activitate în familie:**Activitate: Cuvintele tale să construiască, nu să distrugă**

Să exersăm încurajarea altora, cu propriile noastre cuvinte, începând cu cei pe care îi iubim cel mai mult.

7-10 minute

Ca familie

Inimi deschise

Pe măsură ce terminați lectura devoțională de astăzi, acordați-vă un moment pentru a parcurge cercul familiei. Fiecare persoană spune o propoziție încurajatoare persoanei din dreapta sa.

De exemplu: „Am observat că ai fost răbdător astăzi” sau „Mă bucur că ești în familia noastră” sau „Îți mulțumim că ne-ai adus cu mașina săptămâna aceasta”.

Încercați tot posibilul să fiți specifici („Am observat că ți-ai făcut timp să ajuți acea persoană astăzi”), nu generici („Ești amabil.”)

Scopul este ca aceste comentarii să fie gânduri complete.

Nu continuați cu „dar”, „cu excepția” sau „Îmi doresc doar...”.

Lăsați cuvintele voastre să încurajeze, nu să vă frângă.

Cereți-I Domnului ajutorul pe măsură ce vă dezvoltați un obicei de încurajare intenționată și recunoștință, nu doar de corecție constantă.

Administrarea eficientă a finanțelor familiei

Marti | Ziua 3

de Elvis N. Camargo

Fiecare alegere financiară îl poate onora pe Dumnezeu sau ne poate înrobi în mod subtil.

„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

(1 Corinteni 10:31)

Administrarea eficientă a finanțelor familiei

de Elvis N. Camargo

Una dintre preocupările din această perioadă a istoriei – una căreia, din păcate, mulți nu îi acordă atenție – este legată de administrarea defectuoasă a finanțelor familiei. Există multe sfaturi pe această temă, însă puțini le urmează corect. Putem învăța lecții importante urmând îndrumarea divină.

„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 10:31). Aceasta include administrarea financiară eficientă a familiei. Putem începe prin a ne organiza viața financiară prin câteva principii simple, dar puternice: înțelegerea exactă a sumei câștigate de familie în fiecare lună, a cheltuielilor lunare totale și a oricărei datorii existente.

Îl glorificăm pe Dumnezeu atunci când alegem să reducem cheltuielile inutile și să evităm achizițiile impulsive. Nu tot ce ne dorim este necesar, iar mulțumirea face toată diferența.

„Dacă avem dar cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns.” (1 Timotei 6:8).

O altă decizie importantă este evitarea creării de noi datorii. „Bogatul stăpânește peste cei săraci, și cel ce ia cu împrumut este robul celui ce-i dă cu împrumut.” (Proverbele 22:7).

Datoriile ne iau libertatea. Dacă există datorii, accentul ar trebui pus pe achitarea lor. Acest lucru necesită disciplină și consecvență, fără a renunța pe parcurs.

„Cel rău ia cu împrumut și nu dă înapoi...”. (Psalmii 37:21)

Ar trebui să ne amintim că toate deciziile financiare ar trebui să-L onoreze pe Dumnezeu. Trebuie să căutăm înțelepciunea, să menținem echilibrul și să acționăm responsabil cu ceea ce Dumnezeu ne-a încredințat.

Chiar dacă suma pe care o economisim este mică, este important să începem să economisim, astfel încât să nu avem datorii în vremuri dificile.

„Planurile omului harnic nu duc decât la belșug, dar cel ce lucrează cu grabă n-ajunge decât la lipsă.” (Proverbele 21:5)

În cele din urmă, scopul este să trăim cu mai multă pace, mai puțină presiune și o conștientizare mai mare - fiind credincioși, organizați și recunoscători pentru ceea ce avem deja.

„Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători.” (Coloseni 3:15)

Activitate în familie

Activitate: Revizuirea finanțelor familiei

Să ne acordăm puțin timp pentru a face o scurtă prezentare generală și o analiză a familiei noastre

 15 minute Calculator + Creion Părinți + Copiii mari

Problemele financiare nu încep întotdeauna cu achiziții mari sau cheltuieli neașteptate. Adesea, acestea provin din achiziții mici care par nesemnificative, dar care, în timp, suprasolicită bugetul familiei.

Ca familie (sau părinți + copii mai mari), completați împreună acest chestionar:

Știm unde se duc majoritatea banilor noștri?

Imagine
lunară

Venit lunar: _____ lei
Cheltuieli totale: _____ lei
Datorii (dacă există): _____ lei
Economii (dacă există): _____ lei

Cheltuieli lunare (o estimare este suficientă):

Mâncare: _____ lei

Locuință: _____ lei

Transport: _____ lei

Altele: _____ lei

Investiție în Comoara Cerească
Conturile mele cu Dumnezeu

Pângă: _____ lei Zecime _____ lei Daruri _____ lei

Bugetul în 3 categorii:

Împărțiți-vă finanțele în trei categorii:

Nevoi (necesare)

Mâncare, locuință, utilități, transport de bază

Responsabilități

Plăți ale datoriilor, angajamente, zecimi și daruri

Dorințe (flexibile)

Mâncare în oraș, cumpărături, vacanțe, extra

Luați în considerare împreună:

Care categorie consumă cel mai mult în acest moment?

Pe care ar trebui să o protejăm cel mai mult?

Ca familie, alegeți O SINGURĂ mică schimbare pentru săptămână:

Exemple:

- ✓ Renunțați la o achiziție inutilă
- ✓ Gătiți o masă suplimentară acasă
- ✓ Puneți deoparte o sumă mică pentru economii
- ✓ Amânați o achiziție sau o călătorie „pentru nevoi”
- ✓ Practicați generozitatea intenționată în a dăru

Nu uitați: Micile alegeri credincioase aduc pace pe termen lung.

Pentru a ajuta, înainte de orice achiziție în această săptămână, întrebați: „Va aduce asta pace sau presiune?”

În încheiere, parcurgeți cercul familiei și răspundeți: „Un lucru pentru care sunt recunoscător că îl avem deja este...”

Încheiați cu o rugăciune cerând înțelepciune, discernământ și stăpânire de sine pentru a fi buni administratori ai binecuvântărilor lui Dumnezeu.

Identitatea în cămin

Miercuri | Ziua 4

de M.J. Sithole

Cea mai adevărată identitate a noastră nu este moștenită sau realizată, este oferită de Dumnezeu.

„Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; ... Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” (Geneza 1:26-27)

Identitatea în cămin

de M.J.Sithole

Lumea definește identitatea familială ca fiind sentimentul comun de sine, un sentiment de apartenență, valori, securitate, cultură, tradiții și istorie împărtășite între părinți, copii și frați, legați prin sânge, căsătorie sau adopție.

Într-o familie creștină: „Sursa noastră principală de identitate este aceea că suntem creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Însuși și, prin credința în jertfa Sa pentru păcatele noastre, suntem incluși în familia Sa prin adopție.” (*Counsels on Self-Identity*, p. 38).

„Identitatea noastră în Hristos nu are nicio legătură cu ideea naționalistă de identitate creștină regăsită în unele cercuri politice de astăzi. Identitatea unui creștin se găsește în Isus, nu într-o agendă politică sau într-o auto-exprimare. Când Îl acceptăm ca Mântuitor și Domn al nostru, devenim parte integrantă a familiei lui Dumnezeu. Facem parte din comunitatea cerească de pe pământ. Și, deși poate fi tentant să ne bazăm identitatea pe teste și evaluări de personalitate, niciun mijloc uman de identificare nu se poate compara cu găsirea identității noastre într-un Dumnezeu a cărui dragoste pentru noi este neschimbată și veșnică.”
(Idem, p. 32).

Dedicarea față de Dumnezeu este fundamentul identității familiei: „Instrucțiunile pe care le-a dat Moise cu privire la sărbătoarea Paștelui sunt pline de semnificație și au o aplicație pentru părinți și copii în această epocă a lumii...

„Tatăl era rânduit să fie preot al casei, iar dacă tatăl deceda, fiul cel mai mare în viață trebuia să aducă la îndeplinire acel act solemn de stropire a ușorilor casei cu sânge. Acesta constituie un simbol al lucrării care trebuie făcute în fiecare familie. Părinții trebuie să-și adune copiii în casă și să-L prezinte înaintea lor pe Domnul Hristos ca fiind Paștele lor. Tatăl trebuie să consacre pe fiecare individ din casa sa lui Dumnezeu și să facă acea lucrare reprezentată prin sărbătoarea Paștelui. Este primejdios a lăsa această solemnă datorie pe seama altora.” (*Căminul Adventist*, p. 324).

Părinții trebuie să păstreze identitatea familiei prin rugăciune: „Clădește o fortăreață a rugăciunii și credinței în jurul copiilor tăi și, în plus, exercită o supraveghere sârguincioasă. Nu ești nici un moment la adăpost de atacurile lui Satana. Nu ai timp de răgaz de la munca serioasă și vigilentă. N-ar trebui să dormi nici o clipă la postul tău. Acesta este cel mai important război. În el sunt implicate interese veșnice. Este o problemă de viață și de moarte pentru tine și familia ta.” — *Îndrumarea copilului*, p. 185.

Identitatea distinctă a soțului și a soției: „Mi s-a arătat că deși un cuplu era căsătorit, se dăruia unul altuia printr-un jurământ solemn în fața cerului și a sfinților îngeri și cei doi erau una, totuși fiecare avea o identitate separată pe care legământul căsătoriei nu o putea distruge... Nici soțul, nici soția nu ar trebui să-și contopească individualitatea cu cea a celuilalt. Fiecare are o relație personală cu Dumnezeu.” — *Mărturie pentru comportament sexual, adulter și divorț*, p. 26.

SOȚII ÎN FAMILIE: „Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre. (1 Petru 3:7) [Soților] Să nu încerci să faci din soția ta o sclavă a voinței tale, ci, prin amabilitate și dorință neegoistă, să promovezi confortul și fericirea ei și să o atragi spre o mai strânsă simpatie alături de tine. Dă-i ocazie să-și exercite aptitudinile și nu încerca să-i denaturezi mintea și să-i modelezi judecata până cade și-și pierde identitatea ei mintală.” — *Mărturii*, vol. 4, p. 130.

SOȚIILE ÎN FAMILIE: „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului.” (Efeseni 5:22). Există o diferență între supunerea unei soții față de soțul ei ca față de Domnul, spre deosebire de aceea de renunțare de către soție la identitatea ei. „O femeie care va accepta să i se dicteze mereu, chiar și în cele mai mici lucruri ale vieții de căsnicie, care va renunța la identitatea ei, nu va fi niciodată folositoare, nu va fi o binecuvântare în lume și nu va împlini scopul lui Dumnezeu pentru viața ei. Ea este doar o marionetă, călăuzită de voința și mintea altcuiva. Dumnezeu i-a dat fiecărui bărbat și fiecărei femei o identitate, o individualitate. Toți trebuie să acționeze în temere de Dumnezeu, pentru ei înșiși.” — *Scrisori către tinerii îndrăgostiți*, p. 48.

„Când soția își lasă trupul și mintea în stăpânirea soțului ei, lăsându-se în voia dorințelor lui, în toate lucrurile, sacrificându-și conștiința, demnitatea și chiar propria ei identitate, ea pierde ocazia de a exercita acea puternică influență spre bine, pe care ar trebui s-o aibă pentru a-și înnobila soțul.” – Căminul Adventist, p. 127.

COPIII ÎN FAMILIE: „Hristos Și-a păstrat o identitate de caracter perfectă, deși a fost înconjurat de influențe nefavorabile și plasat în tot felul de circumstanțe. Nimic supranatural nu s-a întâmplat în primii treizeci de ani ai vieții Sale la Nazaret, care să atragă atenția oamenilor asupra sa... Viața lui Hristos s-a distins de cea a majorității copiilor. Tăria caracterului Său moral și fermitatea Sa L-au condus întotdeauna la fidelitatea simțului datoriei Sale și la respectarea principiilor dreptului, de la care niciun motiv, oricât de puternic, nu L-ar fi putut îndepărta de el. Banii sau plăcerile, aplauzele sau musturarea nu L-au putut cumpăra sau flata să consimtă la o acțiune greșită. El a fost puternic să reziste ispitei, înțelept să descopere răul și ferm să rămână fidel convingerilor Sale.” – *The Youths Instructor*, 1 aprilie 1872.

CĂTRE FIECARE MEMBRU AL FAMILIEI: „Dumnezeu ne-a dat fiecăruia o identitate proprie, care nu se poate topi în a altuia; dar caracteristicile noastre individuale vor fi mult mai puțin evidente dacă suntem cu adevărat ai lui Hristos și dacă voința Sa este a noastră.” – *Mărturii*, vol. 3, p. 539.

Dumnezeu a conceput structura familiei astfel încât să fie compusă din tată, mamă și copii. O identitate familială ancorată în Dumnezeu este un element de legătură al unității familiei în diversitatea membrilor.

Părinții sunt responsabili pentru mântuirea membrilor familiei lor: „Ridică-ți ochii și privește pe cei ce vin de la miazănoapte. Unde este turma care-ți fusese dată, turma de care erai așa de mândru?” (Ieremia 13:20). Scopul lui Dumnezeu este să mântuiască fiecare membru al familiei. Părinții sunt responsabili pentru mântuirea membrilor familiei lor. Doar familiile a căror principală sursă de identitate este Dumnezeu și voia Lui, vor vedea Împărăția lui Dumnezeu.

Amin.

ACTIVITATE ÎN FAMILIE

Activitate privind identitatea familiei

Căminul este un loc de apartenență, unde fiecare membru are un rol important.

Acordați-vă câteva minute pentru a reflecta împreună asupra familiei voastre.

7-10 minute

Ca familie

Inimi deschise

1. Rugați fiecare persoană să împărtășească cine este în familia sa (de exemplu: soț, fiu, fiică, mamă). Discutați: Ce înseamnă acest lucru în familia voastră?

2. Un gând final: Cum ne putem sprijini reciproc în darurile și responsabilitățile relevante pentru locul nostru în familie?

3. Sunt valorile și identitatea conforme cu Hristos, sursa principală a identității?

- La nivel individual
- La nivel familial

4. Există dovezi de suprimare a identității individuale în familie? Dacă da, ce acțiuni trebuie întreprinse pentru a corecta acest lucru?

5. Dacă identitatea familiei trebuie consolidată, enumerați cel puțin trei pași și angajamente critice care ar putea fi întreprinse pe o perioadă definită.

Sănătatea mentală în cămin

de Carlos Linares

Joi | Ziua 5

Un cămin în care dragostea este exprimată liber devine un loc al vindecării.

*„În dragoste nu este frică,
ci dragostea desăvârșită
izgonește frica...”
(1 Ioan 4:18)*

Sănătate mintală în cămin

de Carlos Linares

În timpul pandemiei cu care s-a confruntat omenirea între anii 2020 și 2022, oamenii au fost forțați să rămână închiși în casele lor pentru perioade lungi de timp. În multe gospodării, acest lucru a produs conflicte grave și o creștere a divorțurilor, demonstrând că familiile nu erau pregătite pentru o coexistență prelungită în același mediu. Sănătatea mintală a fost în mod clar afectată de stres, incertitudine, frică, anxietate, depresie și multe altele, iar mulți nu au găsit în casă refugiul de care aveau nevoie. (<https://www.bbc.com/portuguese/geral-55182269>)

Slavă Domnului, pandemia a trecut acum, dar nevoia de a avea grijă de sănătatea mintală în cămin rămâne extrem de importantă. Crizele emoționale pot fi declanșate de situații extreme, altele decât pandemiile. Potrivit OMS (Organizația Mondială a Sănătății), a treia cauză de deces în rândul adolescenților și tinerilor cu vârste cuprinse între 15 și 29 de ani este sinuciderea. (<https://www.who.int/es/news-room/fact-sheets/detail/suicide>) Acest lucru dezvăluie că „vatra” multor familii a încetat să încălzească inimile membrilor săi cu dragoste adevărată, credință și speranță. [Din latină, hogar (acasă) derivă din cuvântul hoguera (vatră/foc).]

Crearea unui mediu primitiv

„În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica....” (1 Ioan 4:18)

„Sunt mulți care socotesc că exprimarea iubirii constituie o dovadă de slăbiciune și ei mențin o rezervă care îi respinge pe ceilalți. Acest spirit stăvilește desfășurarea normală a atașamentului. Dacă impulsurile prietenoase, generoase, sunt respinse, acestea se veștejesc, iar inima se înstrăinează, devine rece. Trebuie să ne ferim să facem această greșală. Iubirea nu poate exista mult timp fără a fi exprimată. Nu lăsa ca inima aceluia de care ești legat să flămânzească după bunătate și simpatie”. – Căminul Advent, p. 107.

Ruperea cercurilor dăunătoare

„Arată-mi ce nu văd; dacă am făcut nedreptăți, nu voi mai face.” (Iov 34:32)

„Motivul pentru care în lume sunt așa de mulți bărbați și femei cu inima împietrită este că adevărata afecțiune a fost privită ca slăbiciune și a fost descurajată și reprimată. Natura mai bună a acestor persoane a fost înăbușită în copilărie; și dacă lumina iubirii divine nu vine să topească egoismul lor rece, fericirea lor va fi ruinată pentru totdeauna.” – Hristos, Lumina Lumii, p. 516.

Medicină pentru corp și suflet

„O inimă veselă este un bun leac, dar un duh mâhnit usucă oasele.” (Proverbele 17:22)

„Dragostea nu mai poate exista, dacă nu este dovedită prin fapte exterioare, tot așa după cum focul nu poate fi întreținut fără combustibil... Lasă-ți grijile, preocupările și supărările la locul de muncă. Vino acasă voios, mulțumit, prietenos, duios și iubitor. Va fi astfel mai bine decât să cheltui bani pe medicamente sau la medici pentru soția ta. Aceasta va fi sănătate pentru trup și tărie pentru suflet.” – Căminul Adventist, p. 111.

Activitate: Ascultare activă

Ascultă pentru a înțelege cu adevărat ce se spune, fără să-ți faci griji despre ce vei spune în continuare.

*7-10 minute**Ca familie**Urechi ascultătoare*

După lectura devoțională de astăzi, acordați-vă un moment pentru a vă asculta unul pe celălalt. Poate părea o sarcină simplă, dar una semnificativă. Evitați să continuați cu critici, sugestii sau justificări. Pur și simplu ascultați.

Un părinte poate începe prin a stabili tonul: În acest moment, nu suntem aici pentru a repara nimic. Suntem cu toții aici pentru a ne asculta și a ne înțelege reciproc. Fiecare membru al familiei are rândul să completeze propoziția: „Un lucru pe care l-am simțit în ultima vreme este...”

Asta e tot. Păstrați lucrurile simple, fără întreruperi, corecții sau sfaturi.

Exemple:

„...un pic stresat”

„...fericit de _____”

„...obosit”

„...îngrijorat de școală/muncă”

După ce fiecare persoană împărtășește, cineva poate pur și simplu să recunoască contribuția sa și să spună: „Mulțumesc că ai împărtășit asta.”

După ce toată lumea a luat cuvântul, puteți discuta între voi. V-ați simțit bine să spuneți asta cu voce tare și să împărtășiți?

Încheiați cu o rugăciune în care cereți Domnului să vă ajute ca familia voastră să fie un loc al păcii, înțelegerii, iubirii și încurajării.

Iertarea și reconcilierea în familie

Vineri | Ziua 6

de Carlos Linares

*Iertarea îl eliberează pe cel care
o dăruiește înainte ca ea să ajun-
gă la cel care o primește.*

*„Tată, iartă-i,
căci nu știu
ce fac.”*

(Luca 23:34)

Iertarea și reconcilierea în familie

de Carlos Linares

Ca ființe umane, eșuăm în mod continuu, inclusiv în viața de familie – fie prin acțiune, fie prin omisiune. Astfel de eșecuri îi jignesc adesea pe cei dragi, așa cum greșelile lor ne pot jigni pe noi. În general, acestea implică doar chestiuni minore. Dar, din păcate, în unele familii, apar situații mai grave, inclusiv abuz și violență. Atunci poate deveni necesar să căutăm un loc sigur și să raportăm situația autorităților competente.

Cu toate acestea, indiferent de circumstanțe, Evanghelia ne învață să nu dăm loc resentimentelor - refuzului de a ierta - în inimile noastre.

„Atunci, Petru s-a apropiat de El și I-a zis: „Doamne, de câte ori să iert pe fratele Meu când va păcătui împotriva mea? Până la șapte ori?” Isus i-a zis: „Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.” (Matei 18:21-22)

„Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.” (Efeseni 4:31-32)

De ce ar trebui să iert?

O revistă de psihologie ne spune că „iertarea ne eliberează de sentimente negative, cum ar fi resentimentele, furia și răzbunarea. Atunci când aceste emoții domină o persoană, se exprimă cele mai grave aspecte ale naturii sale, provocându-i daune fizice și psihologice atât persoanei respective, cât și celor din jur”.

„Unii oameni rămân plini de resentimente față de ceilalți și poartă o amărăciune continuă pentru perioade lungi de timp, ceea ce este extrem de dăunător pentru ambele părți. În cele din urmă, cei care nu iartă își limitează capacitatea de a iubi. A ierta nu înseamnă a uita, ci mai degrabă a-ți aminti ce s-a întâmplat, rămânând în același timp în pace cu ceilalți și cu tine însuși. Chiar și atunci când nedreptatea suferită a fost mare, ea nu tre-

buie să ne consume complet. Este necesar să iertăm. Aceasta este o mare provocare care necesită maturitate și experiență.” (CONEXA, Blog Conexa Saúde: <https://blog.psicologiaviva.com.br/perdao/amp/> [acceso 05/03/2026].)

Pentru a ne elibera de orice rădăcină de amărăciune, trebuie să-i iertăm chiar și pe cei care nu se pocăiesc de greșelile lor. Aceasta nu înseamnă că totul va reveni la cum era înainte. Dar, în ciuda durerii pe care cineva ne-a cauzat-o, alegem să iertăm pentru că iertarea este un act eliberator și aducător de pace.

Prin propriul Său exemplu, Hristos ne invită să practicăm cea mai înaltă expresie a iubirii, care este iertarea. În timp ce era răstignit, cel mai mare „răspuns” al Său a fost să Se roage:

„Tată, iartă-i căci nu știu ce fac!” (Luca 23:34)

Numai cei care Îl au pe Hristos în inimă sunt capabili să ierte cu adevărat. (1 Ioan 4:20, 21). Și noi trebuie să iertăm, deoarece este o condiție pentru a primi iertarea lui Dumnezeu:

„Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru, care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre. Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru, care este în ceruri, nu vă va ierta greșelile voastre.” (Marcu 11:25-26)

Practicând iertarea în cămin

„Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragoste, care este legătura desăvârșirii.” (Coloseni 3:12-14)

„Nu merită să persisti în a-ți face voia, să nu fii dispus să cedezi în lucrurile mărunte, dar de mică importanță, aducând astfel amărăciune și mânie în cămin. Viața este prea scurtă, prea plină de tristețe...”

„Fiecare să fie bun și grijuliu cu celălalt. Nu lăsa niciodată soarele să apună peste mânia ta. Nu închide niciodată ochii în somn fără să îndrepti micile și supărătoarele dificultăți care rănesc și zdrobesc sufletul.” - *This Day With God*, p. 225.

Momente ideale pentru a cere iertare acasă

„Mâniați-vă și nu păcătuiți.” Să n-apună soarele peste mânia voastră.” (Efeseni 4:26)

„Printre membrii familiei trebuie să existe întotdeauna o considerație blândă și atentă. Dimineața și seara, toate inimile să fie unite într-o închinare respectuoasă. În timpul închinării de seară, fiecare membru al familiei să-și cerceteze bine propria inimă. Fiecare greșală săvârșită să fie îndreptată. Dacă în timpul zilei, cineva a nedreptățit pe altul sau a vorbit nepoliticos, cel care a greșit să ceară iertare de la cel pe care l-a rănit. Adesea, în minte se cultivă nemulțumiri și se creează neînțelegeri și suferințe care nu ar trebui să existe. Dacă celui suspectat de greșală i se oferă ocazia, ar putea fi capabil să ofere explicații care ar aduce ușurare celorlalți membri ai familiei.” - My Life Today, p. 32.

„Înainte de apusul soarelui, membrii familiei să se adune pentru a citi Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a cânta și a se ruga. Este nevoie de reformă aici, căci mulți au fost neglijenți. Trebuie să ne mărturisim lui Dumnezeu și unii altora. Ar trebui să începem din nou să facem aranjamente speciale pentru ca fiecare membru al familiei să fie pregătit să cinstească ziua pe care Dumnezeu a binecuvântat-o și a sfințit-o.” - Mărturii, vol. 6, p. 356.

O profeție pentru familiile de astăzi

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” (Maleahi 4:5-6)

„Dacă ați eșuat în a vă împlini datoria față de familiile voastre, mărturișiți-vă păcatul înaintea lui Dumnezeu. Adunați-vă copiii în jurul vostru și aduceți-le la cunoștință neglijența voastră. Spuneți-le că vreți să aduceți o reformă în familie și cereți-le să vă ajute să faceți căminul ceea ce trebuie să fie. Citiți-le îndrumările aflate în Cuvântul lui Dumnezeu. Rugați-vă cu ei și cereți-I lui Dumnezeu să le crute viețile și să-i ajute să se pregătească pentru un cămin în împărăția Lui. În felul acesta puteți începe o lucrare de reformă și apoi continuați să țineți calea Domnului.” — Îndrumarea Copilului, p. 557.

Activitate în familie

Activitate: Cerere de iertare

Practică scuzele sincere înainte ca micile răni să se transforme în răni de durată.

5-10 minute

ca familie

hârtie și creioane

Dacă suntem incapabili să ne cerem scuze cu adevărat pentru lucruri mărunte, inimile noastre se pot împietri și, în timp, devenim incapabili să ne cerem scuze atunci când rănim cu adevărat pe cineva. Acordați-vă câteva minute pentru a exersa cereri sincere de iertare.

Reflectă în liniște: Am rănit pe cineva în ultima vreme, intenționat sau neintenționat? Cum pot îndrepta situația?

Pe o bucată mică de hârtie, scrie o propoziție simplă: „Îmi pare rău pentru...”

Încearcă să o păstrezi simplă și specifică. Evită justificările sau transferul de vină.

Chiar dacă nu ai scuze de oferit tuturor, scrie în schimb un bilet de apreciere. „Îți sunt recunoscător pentru că...” La sfârșitul acestei activități, fiecare persoană ar trebui să primească un bilet de la ceilalți.

Odată ce ai primit un bilet, nu este nevoie de un răspuns imediat.

Poți spune „Mulțumesc” sau poți zâmbi în semn de confirmare.

Întreabă: Ți s-a părut mai ușor să scrii decât să spui?

Încheiați cu o rugăciune în care Îi cereți Domnului să vă ajute să vă mențineți inimile blânde, să fiți rapizi în a ierta și gata să îndreptați lucrurile.

Angajamentul nostru

După lecturile din această săptămână, care este angajamentul vostru reînnoit ca familie?

Discutați-l și scrieți-l aici. Rugați fiecare membru al familiei să semneze.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines, typical of notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no handwriting or other markings on the paper.

O binecuvântare pentru cămin

Fie ca acest cămin să fie un loc unde credința începe și nu se termină niciodată —unde dimineața se deschide cu numele Său și seara se încheie în pacea Lui; unde cuvintele zidesc, inimile iartă și fiecare membru își găsește locul în cercul iubirii Sale.

Unde începe credința

Cum a fost experiența voastră în
Săptămâna Internațională a Familiei?
Feedback-ul dumneavoastră
este important pentru noi.
Scanați codurile QR sau accesați linkurile
de mai jos pentru a ne spune
cum a decurs această săptămână acasă
sau la biserica locală.

Împărtășește-ți săptămâna cu noi —
sdarm.app/family/week-survey